

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 października 2012 r., złożonym przeciwko „ (...) – Bank (...)” S.A. z siedzibą w W., powód T. S. wniósł o pozbawienie wykonalności wystawionego przez pozwanego w dniu 28 lipca 2011 r. tytułu wykonawczego tj. Bankowego Tytułu Egzekucyjnego Nr (...), opatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt. II Co 2683/11. W uzasadnieniu wskazał, że z pozwanym bankiem łączyły go dwie umowy kredytu hipotecznego, które zostały przez bank wypowiedziane na skutek zaistniałych po stronie powoda trudności finansowych, których przyczyną było nieuczciwe postępowanie kontrahenta powoda – wynajmującego lokal przy ul. (...) w W., w którym powód prowadził działalność gospodarczą. Okoliczność ta spowodowała utratę możliwości pozyskiwania dochodów przez powoda i opóźnienia w spłacie zobowiązań. Powód podnosił, że opóźnienia te nie wynikały z jego złej woli, a jedynie ze splotu obiektywnych i niezależnych od niego okoliczności. Powód wskazywał, że po wypowiedzeniu przez pozwanego zawartych z nim umów kredytu strony zawarły dwie ugody dotyczące spłaty wypowiedzianych umów. Jednakże także i te ugody zostały przez pozwanego wypowiedziane. Powód podnosił przy tym, że do wypowiedzenia tych umów ugody doszło na skutek wielu nieprawidłowości ze strony pozwanego dotyczących zarówno błędów przy rozliczaniu kredytów, nieinformowania powoda o stanie rozliczeń, czy też wprowadzaniu powoda w błąd poprzez tworzenie dodatkowych kont technicznych utrudniających dokonywanie właściwych wpłat. Powód podnosił też, że pozwany Bank wystawił tytuł egzekucyjny pomimo, iż powód prowadził z pozwanym rozmowy dotyczące zadłużenia. Zdaniem powoda do wystawienia Bankowego Tytułu Egzekucyjnego doszło także pomimo braku oświadczenia powoda o dobrowolnym o poddaniu się egzekucji i braku wskazania terminu do którego możliwe jest wystawienie Bankowego Tytułu Egzekucyjnego. Jako podstawę swojego roszczenia powód wskazał art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. (k. 2 – 7).

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 kwietnia 2013 r. pełnomocnik pozwanego banku (...) – Bank (...)” S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że powód w pozwie nie wskazał żadnych okoliczności przeczących zdarzeniom, na których oparto nadanie klauzuli wykonalności, a wręcz przeciwnie, przyznał istnienie zobowiązania, jak też, że nie spłacał zaciągniętych kredytów. Pełnomocnik pozwanego wskazał, że pozwany zawarł z powodem dwie umowy kredytu, jednakże objęty żądaniem pozwu tytuł egzekucyjny dotyczy wyłącznie zobowiązań wynikających z jednej z tych umów. Zaprzeczył też okoliczności braku oświadczenia powoda o poddaniu się egzekucji podnosząc, że oświadczenie takie powód złożył w dniu 24 września 2008 r. (k. 82 – 84).

Pismem z dnia 22 maja 2013 r. powód wskazał dodatkowo, iż podstawą jego roszczenia o pozbawienie wykonalności Bankowego Tytułu Egzekucyjnego wystawionego przez pozwanego Bank jest także zdarzenie, wskutek którego zobowiązania powoda względem pozwanego wygasło. Zdarzeniem tym było, zdaniem powoda, zabranie przez pozwanego rzeczy ruchomych, pozostałych w wynajmowanym przez powoda na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej lokalu przy ul. (...) w W., w związku z zawartą pomiędzy stronami umową o przeniesienia własności rzecz ruchomych z dnia 21 stycznia 2009 r. stanowiącej zabezpieczenie umów kredytu (k. 156 – 159).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 września 2008 r. pomiędzy powodem T. S., a pozwanym bankiem (...) – Bank (...)” S.A. z siedzibą w W. doszło do zawarcia dwóch umowy kredytu: kredytu obrotowego nieodnawialnego w walucie wymiennej Nr (...) oraz kredytu inwestycyjnego dla posiadaczy rachunków bieżących (...) w walucie wymiennej Nr (...) (k. 8 – 15, k. 16 – 23).

W dniu 21 stycznia 2009 r. powód w celu zabezpieczenia umowy kredytu Nr (...) zawarł z pozwanym Bankiem umowę przeniesienia własności rzeczy ruchomych, której przedmiotem były znajdujące się w miejscu prowadzenia przez powoda działalności gospodarczej – lokalu przy ul. (...) w W. maszyny i urządzenia wymienione w załączniku Nr 1 do umowy (k. 160 – 163).

Z uwagi na nieterminowe spłaty rat wynikających z obu umów kredytu z dnia 24 września 2008 r., powód w dniu 26 sierpnia 2010 r. zawarł z pozwanym dwie umowy ugody Nr (...) i Nr(...), w których uznał swoje zadłużenie wobec Banku i zobowiązał się do jego spłaty na warunkach określonych w umowach ugody. W tym samym dniu powód złożył oświadczenie o poddaniu się egzekucji dla świadczeń pieniężnych wynikających z umowy kredytu Nr (...) do kwoty 693.111,18 zł. Powód w oświadczeniu tym wskazał też, że Bank będzie mógł wystąpić o nadanie wystawionemu przez siebie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności do dnia 1 października 2015 r. (bezsporne, k. 24 – 27, k. 28 – 31, k. 89 – 90).

W związku z niedotrzymaniem przez powoda warunków spłaty zadłużenia ustalonych w umowach ugody z dnia 26 sierpnia 2010 r. powodowy Bank pismami z dnia 31 stycznia 2011 r. Nr (...)wa/ (...) oraz Nr (...)wa/ (...) wypowiedział umowy ugody Nr (...) (k. 32, k. 33).

W dniu 28 lipca 2011 r. wystawiony został przez pozwanego (...) – Bank (...) S.A. w W. Bankowy Tytuł Egzekucyjny Nr (...) przeciwko dłużnikowi T. S. obejmujący wierzytelności Banku wynikające z umowy kredytu Nr (...) (k. 88).

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II Co 1753/10, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w W. nadał Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu z dnia 28 lipca 2011 r. Nr (...) klauzulę wykonalności przeciwko T. S. (k. 37).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów, których autentyczności i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron, a nadto nie wzbudziły one wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a także w oparciu o oświadczenia stron złożone w toku procesu, których strona przeciwna nie kwestionowała. Okoliczności ustalone w stanie faktycznym nie były sporne pomiędzy stronami.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wysokości kwoty rzeczywiście wpłaconej przez powoda na rzecz pozwanego oraz ustalenia faktycznie należnych odsetek z tytułu zawartych przez powoda z pozwanym umów kredytu oraz na okoliczność sprawdzenia przez biegłego wszelkich przeksięgowania, wpłat i innych czynności podejmowanych przez bank na niekorzyść powoda. Wniosek ten bowiem został przez powoda zgłoszony z naruszeniem dyspozycji art. 207 § 6 k.p.c., zgodnie z którym sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Powód nie wykazał, iż nie mógł tego wniosku powołać w pozwie, a ponadto wniosek ten obejmował swym zakresem okoliczności niezwiązane ze zobowiązaniami wynikającymi z Bankowego Tytułu Egzekucyjnego, którego sprawa dotyczy.

Powyższy stan faktyczny był wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w sprawie niniejszej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Powód jako podstawę swojego roszczenia wskazał art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Jak wynika z powyższych przepisów możliwe jest żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w sytuacji, gdy dłużnik kwestionuje istnienie samego długu lub okoliczności uzasadniających jego dochodzenie oraz w sytuacji, gdy dług został spłacony lub nastąpiły inne zdarzenia, na skutek których dłużnik został uwolniony od długu.

W sprawie niniejszej nie było możliwe uwzględnienie powództwa na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. z uwagi na okoliczność, że powód nie kwestionował istnienia swojego długu. Co więcej jego istnienie przyznawał wprost w toku postępowania. Podnoszone przez powoda okoliczności wskazujące na różne nieprawidłowości ze strony pozwanego w obliczaniu wysokości zadłużenia i sposobie zaliczania dokonywanych przez powoda wpłat nie stanowią też podstawy do uznania, że dochodzenie przez pozwanego swojej należności nie jest zasadne. Okoliczności te stanowią jedynie własną interpretację powoda łączących go z pozwanym umów i nie mają wpływu na ocenę zasadności podjętych przez pozwanego działań w celu dochodzenia przez niego swojej należności. Okoliczności te dotyczyły, zgodnie z oświadczeniami powoda zawartymi w pozwie, okresu obowiązywania umów kredytu. W pozwie powód nie kwestionował wysokości swych zobowiązań wobec Banku wynikających z zawartych umów ugody oraz określonych w BTE, którego dotyczy powództwo. Nie może stanowić także podstawy uwzględnienia powództwa podnoszona przez powoda okoliczność wystawienia przez pozwanego Bankowego Tytułu Egzekucyjnego bez istnienia określonego terminu, do którego możliwe było jego wystawienie. Okoliczność ta nie ma bowiem wpływu na istnienie samego zobowiązania. Mogła ona stanowić natomiast podstawę do kwestionowania orzeczenia o nadaniu klauzuli wykonalności w toku właściwego postępowania, czego powód nie uczynił.

Nie ma w sprawie niniejszej także podstaw do uwzględnienia żądania powoda z uwagi na podnoszoną okoliczność, iż po powstaniu tytułu egzekucyjnego miało miejsce zdarzenie, w skutek którego nastąpiło zwolnienie powoda od zobowiązania. Powód podnosił, że zdarzeniem tym było przewłaszczenie na pozwanego własności rzeczy ruchomych stanowiących wyposażenie lokalu, w którym powód prowadził działalność gospodarczą. W tym miejscu wskazać należy, że dla skuteczności tego zarzutu istotnym jest moment zaistnienia zdarzenia. W sprawie niniejszej do przewłaszczenia na rzecz pozwanego posiadanych przez powoda przedmiotów, na zabezpieczenie wierzytelności Banku, doszło w dniu 21 stycznia 2009 r.- zawarcie umowy przeniesienia własności rzeczy ruchomych. Powstanie tytułu wykonawczego w postaci Bankowego Tytułu Egzekucyjnego miało natomiast miejsce w dniu 28 listopada 2011 r. Tym samym wskazać należy, że zdarzenie w postaci przewłaszczenia rzeczy ruchomych powoda nastąpiło przed powstaniem tytułu wykonawczego, z zatem nie może stanowić podstawy do uwzględnienia powództwa opartego na zasadzie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. W tej sytuacji powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności skierowane przeciwko pozwanemu należało oddalić.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd uznał za zasadne nieobciążanie przegrywającego sprawę powoda kosztami procesu. Stosownie do art. 102 k.p.c. w przypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może nie obciążać strony przegrywającej kosztami procesu. Przepis nie precyzuje bliżej pojęcia „wypadków szczególnych”, pozostawiając rozwiązanie tego zagadnienia praktyce sądowej. Brak jakichkolwiek ograniczeń wyliczonych choćby przykładowo wskazuje na intencję ustawodawcy szerokiego pojmowania zakresu tego terminu (tak postanowienie SN z 28 czerwca 1966 roku, I CR 372/65). Za nieobciążaniem przegrywającego powoda kosztami procesu przemawiała nie tylko jego trudna sytuacja materialna (został w całości zwolniony od kosztów sądowych), lecz także swoisty charakter sprawy. Jak wskazał Sąd Najwyższy do wypadków szczególnie uzasadnionych w rozumieniu art. 102 k.p.c. można także zaliczyć sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu sądu (postanowienie SN z 15 marca 1982 r., I CZ 30/82, LEX nr 8403). Mając powyższe na uwadze i uznając sytuację, w jakiej znalazł się powód za wypadek szczególnie uzasadniony, Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.